

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3196/05
06.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љилане Ивковић-Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Михајла Рулића, чланова већа, у парници тужиоца Основна школа "АА", коју заступа Општински јавни правобранилац из Ивањице, против тужених: 1) ББ, и 2) ВВ, ради иселења из стана, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.бр.393/05 од 11.3.2005. године, у седници одржаној дана 6.4.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Ужицу Гж.бр. 393/05 од 11.3.2005. године, и пресуда Општинског суда у Ивањици П.бр.109/03 од 8.10.2004. године, и предмет се враћа Општинском суду у Ивањици на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.бр.393/05 од 11.3.2005. године, потврђена је пресуда Општинског суда у Ивањици П.бр. 109/03 од 8.10.2004. године, и жалбе тужених одбијене као неосноване. Пресудом Општинског суда у Ивањици П.бр. 109/03 од 8.10.2004. године ставом I изреке обавезани су тужени да се са свим лицима и стварима иселе из двособног конфорног стана који се налази у стамбеној згради на спрату у ГГ и исти празан од лица и ствари предају тужиоцу. Ставом II изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плате парничне трошкове од 2.000 динара.

Против наведене другостепене пресуде тужени су благовремено изјавили дозвољене ревизије. Из њихове садржине произилази да је разлог ревизија погрешна примена материјалног права.

Врховни суд је на основу члана 386. савезног ЗПП-а, у вези члана 491. ЗПП ("Сл. гл. РС" бр. 125/04), испитао побијану пресуду и нашао:

Ревизије су основане.

Према утврђеном чињеничном стању, првотужени ББ је радио као наставник у ОШ у ГГ, а друготужена ВВ, његова супруга, радила код тужиоца као учитељица. Радни однос тужених је престао пре око 6 година код тужиоца због њиховог одласка у пензију. Тужилац и тужени су 27.10.1976. године закључили уговор којим су регулисали њихова права и обавезе и у вези доделе двособног стана који се налази на спрату у стамбеној згради у ГГ. Уговор је закључен на основу одлуке Збора радних људи код туженог. Чланом 6. уговора предвиђено је да корисник стана има право коришћења стана док се налази у радном односу код тужиоца (ОШ) и након тога 6 месеци после прекида радног односа, а све на основу члана 7. Закона о стамбеним односима.

Уговорено је да се за време коришћења стана плаћа закупнина. Иако је туженима престао радни однос код тужиоца, наставили су да повремено користе стан. Из стана се нису иселили ни после неколико решења донетих од стране Школског одбора тужиоца.

На основу тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиоца као основан и обавезали тужене да се из спорног службеног стана иселе, позивајући се на одредбе члана 7. Закона о стамбеним односима ("Сл. гл. СРС" бр. 29/73), Закона о становању, Правилника о стамбеним односима и члана 37. Статута тужиоца, као и уговорне одредбе међусобног уговора закљученог дана 27.10.1976. године.

Према одредби члана 386. савезног ЗПП, ревизијски суд испитује побијану пресуду пазећи по службеној дужности на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП-а и на правилну примену материјалног права.

Одредбом члана 354. став 2. тачка 11. савезног ЗПП, између осталог, је наведено да битна повреда одредаба парничног поступка постоји ако је у поступку као тужилац или тужени учествовало лице које не може бити странка у поступку, или ако странку ако је правно лице није заступало овлашћено лице, или ако парнично неспособну странку није заступао законски заступник, или ако законски заступник, односно пуномоћник странке није имао потребно овлашћење за вођење парнице или за поједине радње у поступку, уколико вођење парнице, односно вршење појединих радњи у поступку није било накнадно одобрено.

Врховни суд налази да у проведеном поступку није поуздано утврђено постојање парничне способности

првотуженог. У жалби против првостепене пресуде тужени су, између осталог, навели да је првотужени ББ у једном периоду живота лечен и у болници од параноидне психозе. То друготужена ВВ тврди и у ревизији. Тужене у току поступка није заступао пуномоћник. Код таквог стања ствари другостепени суд је код одлучивања о жалби, такве наводе жалбе морао по службеној дужности имати у виду, без обзира што тужени уз жалбу нису приложили лекарска уверења на околност постојања овог процесног недостатка на страни првотуженог. Пропуст суда да у случају сумње утврди постојање пословне способности која се, уколико је потпуна, изједначава са парничном способношћу, представља битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. савезног ЗПП (сада члан 361. став 2. тачка 9. ЗПП-"Сл. гл. РС", бр. 125/04).

Према члану 79. став 1. савезног ЗПП-а, странка која је потпуно пословно способна може сама вршити радње у поступку (парнична способност). Пунолетно лице коме је делимично ограничена пословна способност парнично је способно у границама своје пословне способности. Члан 80. истог закона прописује да странку која нема парничну способност заступа њен законски заступник који се одређује законом или актом надлежног органа. Одредбом члана 82. предвиђено је да ће суд по службеној дужности у току целог поступка пазити да ли лице које се појављује као странка може бити странка у поступку и да ли је парнично способно, да ли је парнично неспособну странку заступа њен законски заступник и да ли законски заступник има посебна овлашћење кад је оно потребно. Одредбама члана 84. истог закона прописани су услови под којима се странци која није парнично способна може од стране суда поставити привремени заступник. Суд ће поставити странци привременог заступника у случају ако није парнично способна, а нема законског заступника (тач. 1. става 2. овог члана), који у смислу члана 85. став 1. има у поступку за који је постављен сва права и дужности законског заступника. Одредба члана 212. став 1. тачка 1. савезног ЗПП-а, предвиђено је да кад странка умре или изгуби парничну способност, а нема пуномоћника парнични поступак се прекида Ово је разлог прекида поступка по сили закона. То значи да је суд дужан да решење о прекиду поступка донесе по службеној дужности, што не искључује предлог странке. Тако прекинут поступак наставиће се под условима из члана 215. савезног ЗПП-а.

Како из списка произилази да у проведеном поступку постојање парничне способности првотуженог није поуздано утврђено, Врховни суд је укинуо пресуде нижестепених судова и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће поуздано утврдити постојање парничне способности на страни тужених односно првотуженог и затим ће, пошто предузме све потребне правне радње предвиђене наведеним одредбама ЗПП-а, односно сада одредбама ЗПП-а ("Сл. гл. РС" бр. 125/04), поново одлучити о тужбеном захтеву.

Са изложеног, Врховни суд је на основу члана 394. став 1. савезног ЗПП, у вези члана 491. став 4. ЗПП – ("Сл. гл. РС" бр. 125/04), одлучио као у изреци овога решења.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз